

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Poul Møller hævdede, at det her drejede sig om skatteteknik; det var ikke et spørgsmål om selve skattebyrden. Nu ved jeg ikke, om man nogen sinde kan skille de to ting ad, jeg tvivler på det; her kan man i alt fald ikke gøre det, for her er der spørgsmålet såvel om den form for skatteopkrævning, man foreslår anvendt, som om byrden for søfolkene. Jeg sporede også i det ærede medlems udtalelser om fremtidens skatteteknik en angst for, at der skal lægges byrder på dele af befolkningen, som han mener ikke bør svare mere i skat, end de gør i øjeblikket. Ellers forstår jeg ikke den stærke ivren imod denne kildeskat med afskaffelse af skattefradragsretten, denne frygt for, at systemet skal brede sig, så vi får skattefradragsretten helt afskaffet. Jeg er helt enig i, at når denne lovgivning har virket et stykke tid, vil man ikke længere kunne køre frem mod skattefradragsretten, som man har gjort det i flere år. Så forsvinder det skræmmebillede; så vil man nemlig se, at det ikke har noget på sig; for det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt man kan fradrage betalt skat, det er et spørgsmål om, hvordan skattebyrden bliver, altså også et spørgsmål om selve skatteskalaen. Enhver kan se, at de, der er modstandere af skattefradragsrettens afskaffelse, taber terræn, og det ærede medlem kan lige så godt først som sidst indstille sig på, at den skanse må opgives. Det ærede medlem kan lige så godt erkende, at man må lade falde, hvad ikke kan stå, for fradragsretten kan ikke stå i det lange løb. Men det er rigtigt nok, det rører ved pengene. Det gør dette forslag også.

Både det ærede medlem hr. Anders Andersen og det ærede medlem hr. Poul Møller har talt om, at når man ændrer ved princippet, er der visse medborgere, der kommer til at betale mere i skat. Det er dels dem, der ikke har 10 måneders arbejde, dels de unge, der sejler i udenrigsfart, og som indtil nu er sluppet for at betale statsskat. Ja, man kommer ikke uden om, at når man foretager en sådan ændring, er der visse søfolk, der kommer til at betale større skat, end de gør i øjeblikket; så er det spørgsmålet, om de, der får lettelse, kan siges at udgøre så mange, at man, når man vejer det hele op, kan tale om, at der trods alt

bliver en lettelse i skatteudskrivningen for søens folk. Det er jeg ikke i stand til at afgøre; det foreligger der ikke noget materiale om; jeg frygter for, at det ikke går sådan.

Den højtærede finansminister mener, at de ændringsforslag, vi har stillet, er et skamløst overbud og endnu værre end det, de konservative og venstre har gjort sig skyldig i. Jeg ved ikke, om man kan tale om overbud, når man har visse synspunkter vedrørende skatteudskrivning og fører de tanker og ønsker frem, som en stor gruppe medborgere har. Hvis man taler om overbud her, vil jeg også have lov til i visse situationer at tale om skambud. Når søfolkene har den opfattelse, at skatterne skal ned, og at en hel del af de indtægter, de har, burde være fritaget for at danne grundlag for skatteudskrivning, og når de havde håbet på en ændring i skattelovgivningen, ja, en stor lettelse, og så får en sådan lov, som ikke giver dem lettelse, så kan man tale om skambud.

Den højtærede finansminister siger: lad os vente, til loven har virket en tid, og så høre, hvad søfolkene siger. Nej, det nytter ikke, for dette lovforslag giver ikke de lettelser, som søfolkene har ønsket. De har ikke alene ønsket de lettelser, som jeg på min gruppes vegne har foreslået; de har også ønsket at få andre omkostninger anerkendt som fradragsberettigede, bl. a. omkostningerne ved, at sømandens familie må rejse til ham, eller hans omkostninger ved, at han må rejse til sin familie. Sådanne udgifter må, kan man sige, være omfattet af de fradragsbeløb, der angives. Jeg mener ikke, fradragsbeløbene dækker, søfolkene ej heller, og jeg vil tro, den højtærede finansminister kan gå ud og få adskillige udsagn for, at det er sådan, det ligger.

Så siger den højtærede finansminister, at de ændringsforslag, vi har stillet, ville give størst skattelettelse til dem med de store indkomster. Ja, det er da klart; men det gør vel også det ændringsforslag, ministeren og udvalget har stillet om at forhøje det særlige fradrag fra 130 kr. til 170 kr.; det giver også større lettelse til dem med de store indkomster, det er der ikke noget nyt i. Jeg kan ikke tro, at den højtærede minister kan blive forbavset over det, han, som har foreslået, at præmier for forsik-